En bakgrundsklang av frihet och barnaskap!

SDu som hängt med i kristenheten ett tag har säkert hört det sägas att varje god predikan bör innehålla något om Jesu kors, alltså något om Jesu försoningsgärning. Det vore fint om det alltid var så, men i vissa lägen kan det vara svårt att få med korset, särskilt om det handlar om undervisning i mycket specifika ämnen. När jag och min hustru satt på en klipphylla häromdagen och tittade ut över Vättern och Huskvarna, då pratade vi om detta ämne. Då dök även en annan tanke upp, nämligen att all undervisning om kristen tro och all kristen verksamhet nog bör ha en bakgrundsklang av frihet och barnaskap. Alltså att all undervisning som ges till redan kristna bör ha som sitt yttersta mål att befria till allt mer frihet och barnaskap. All annan kristen verksamhet bör också präglas av detta. Det är vad Bibelns Gud vill. Så avsaknad av denna bakgrundsklang tror jag är ett säkert tecken på att allt inte står rätt till. Hur står det då till i kristenheten?

Det är lätt att svara på den frågan om man utifrån ett bibelförankrat perspektiv ser sig runt och funderar bara lite. Jag ser många "problemområden" i kristenheten, en del riktigt allvarliga, andra helt förödande. Jag skall ta upp fyra områden som vi kan behöva väckas över för att inte förlora den rätta klangen i vår kristna tro, eller kanske för att vinna den eller återvinna den. Det finns så klart fler problemområden, men jag nöjer mig med dessa fyra.

Fyra "problemområden"

1) Det första området som dyker upp i mina tankar är nog det största. Det handlar om den "kristna" religiositet där allt präglas av liturgi, ritual, mässor, utstyrsel, böneramsor, korstecken, ljuständning, tillbedjan av ikoner och Mariastatyer, ämbeten, titlar, sakrament, rökelser, vigvatten och MYCKET annat som ligger utanför Bibelns ramar. Detta ser vi ju inte minst i den Katolska kyrkan och Ortodoxa kyrkan, men även inom andra kyrkor och samfund. Ett riktigt extremt exempel inom detta område såg jag i en dokumentär för en tid sedan. Det handlar om att man i Malaga, Spanien en gång per år bär runt en Mariastaty som sitter på en förgylld tron som "Himmelens drottning". I bilden ser du denna *Virgen de la Esperanza* ("Hoppets jungfru") – alltså en form av människodyrkan och därmed avgudadyrkan. Är målsättningen med alla dessa riter att leda medlemmarna in i frihet och barnaskap? Finns det en bakgrundsklang av frihet och barnaskap i dessa tunga religiösa yttringar? Är det inte snarare så att kyrkfolket binds upp i ett hårt beroende av allt på detta religiösa smörgåsbord, och att det just är så som ledarna vill ha det? Jo, det är ju ganska uppenbart, och det tragiska är att många trivs med det livet, men det är likväl ett bundet liv. Det är inte så här Gud tänkt att det kristna livet skall levas. I detta problemområde finns många "guldkalvar" (2 Mos 32).

2) Inom ett betydligt "frommare" område i kristenheten riskerar man också att förlora den ljuvliga klangen av frihet och barnaskap trots att intentionerna kan vara goda och handlingarna helt förenliga med Bibelns undervisning. Här handlar det om att man pressar sig till att evangelisera, vittna, missionera, göra goda gärningar, osv. Det är inget fel i dessa gärningar i sig, men motiven till handlingarna kanske inte är de rätta. Det kan handla om att man vill bevisa sig rättfärdig och from inför vänner och församling. Det kan handla om att visa sig bra och godhjärtad inför Gud, kanske för att man tror sig kunna bli belönad med några särskilda fördelar. Det kan också handla om att man pressar sig själv till dessa prestationer för att bli nöjd med sig själv. Här vill jag lyfta fram ett tänkvärt bibelord från predikaren, kung Salomo:

Pred 7:17: "Var inte alltför rättfärdig och var inte alltför vis."

Den kristna tron skall inte präglas av prestationer, den skall istället vara en vila i att Gud redan gjort allt för vår frälsning och att han även leder oss till de goda gärningar han vill att vi skall utföra. Tack vare Jesu försoningsgärning är vi **förklarade** rättfärdiga; vi har genom Jesu verk på korset all den "fromhet" som vi behöver för att vi skall räcka till inför Guds krav på rättfärdighet. Som sådana får vi gå in i redan förberedda gärningar i den mån Gud vill det. Och när vi får göra så är det ju underbart om frihet, barnaskap och glädje kan få skina igenom i det man u

3) Den kristna tron bär helt klart på ett mycket allvarligt budskap, det handlar ju om var vi skall tillbringa evigheten. Men på vissa håll i kristenheten är allt på så otroligt blodigt allvar – hela tiden! Här skall man ständigt vara på sin vakt för att inte dras med i djävulens lockelser, hans strategiska planer och sammansvärjningar, osv. Många år tillbaka i tiden skulle man vakta på sig själv och andra så man inte lockades in i sådant som fanns med i församlingens syndakatalog. Idag handlar det mer om att Antikrist kan hoppa fram ur vilken buske som helst, när som helst! Det handlar om att vilddjurets märke lurar i varje ny teknisk uppfinning, tycks det som. Märket lurar i streckkoder, magnetremsor, mobiler, QR-koder, RFID-chip och andra små processorer och chip. Vilddjurets märke finns t.o.m. i vacciner menar en del. Det gäller att ständigt vara på sin vakt! Det gäller att varna och upplysa om varje skum företeelse! Det gäller att satsa på rätt politisk strömning! Det gäller att hänga med i rätt kanaler på Nätet! Man måste ständigt vara alert och bevaka eländets och ondskans utbredning i samhället och hela världen! Hänga med i bloggarna! Ingen tid för vila och förtröstan! Att fördjupa sig i världens djävulskap, ondska och elände har blivit som ett dagligt kall för många kristna, eller som en förströelse. Det är vad många lägger sin tid på idag, och här är helt klart Internet en bov i dramat. JO! Jesus har helt klart sagt att vi skall "se till att ingen bedrar oss" (Matt 24:4) och Petrus skrev att vi skall vara "nyktra och vakna" (1 Petr 5:8). Men är det jag beskrivit i denna punkt att vara nykter? Är vaksamhet det samma som att söka efter det onda? Kanske jag här kastar sten i glashus men jag frågar

mig ändå om vi i detta överdrivna letande efter att avslöja ondskan kan höra en bakgrundsklang av frihet och barnaskap? Är frihet och barnaskap målet med detta grävande, med all denna oro? Jag känner inte det i alla fall.

4) På andra ställen i kristenheten satsar man inte det minsta på vaksamhet vad gäller den yttersta tidens förföriska händelser. Här tar man istället sig själv på ett så otroligt stort blodigt allvar. Det handlar om att helt ge sig hän åt olika metoder där JAG, MIG och MITT står i centrum. Är det inte världslig framgång, rikedom och lycka som är i fokus, så är det andlig framgång eller djupdykning som hägrar. Det kan handla om att man vill förverkliga sig själv och sin "kallelse". Det kan handla om överhettad karismatik. Här finner vi sådant som kurser i hur du får tillgång till de andliga nådegåvorna (som om de inte vore just gåvor!), hur du lär dig att be och profetera, hur du vittnar och evangeliserar, hur du kan hela och bota andra och dig själv, kurser i inre och yttre helande, hur du blir framgångsrik och förmögen, hur du krigar i andevärlden. Här finns tekniker i andlig kartläggning och krigföring, tekniker i kontemplation, inre bön, meditation, "kristen" yoga och mycket annat. Är det frihet och barnaskap som är målet med detta jagande efter självförverkligande och andliga stordåd? Kan vi höra en bakgrundsklang av frihet och barnaskap i detta? Nej, jag tycker det är dåligt med den klangen även här. Dessutom verkar man inte räkna med att vi kan få del av den Helige Ande som vår Hjälpare och vägvisare.

Jag tror alltså att vi behöver spegla oss i Bibelns undervisning och fundera över just frihet och barnaskap. Vad säger Bibeln?

Kallade till frihet

Det finns några bibelord som jag särskilt vill lyfta fram när det gäller friheten. Vi börjar med detta ord från aposteln Paulus:

> Gal 5:13: "Ni är kallade till frihet, bröder. Använd bara inte friheten så att den onda naturen får något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek."

Vi är kallade till frihet skrev Paulus, det är ju underbart! Men frågan är ju dels vilken frihet han avser och dels när den kommer. Om vi läser lite av vad Jesus sa om frihet får vi klart för oss vad som är ett grundläggande problem:

> Joh 8:32, 34, 36: "Ni ska lära känna sanningen, och sanningen ska göra er fria. Amen, amen säger jag er: Var och en som gör synd är syndens slav. Om nu Sonen gör er fria, blir ni verkligen fria."

Här är det glasklart att det Jesus vill göra oss fria från är slaveriet under syndens välde, alltså detta att begären är det som styr mycket i våra liv, och att det ofta leder till synd. Vi kan sällan hejda detta själva. Men tack o lov så har Jesus lovat att göra oss fria från detta tvång! Han säger också att Sanningen skall göra oss fria. Men Bibeln visar ju oss att Jesus själv ÄR Sanningen. Så att lära känna Jesus är det som kan göra oss fria. Jag tror också att en del i denna befrielse är att vi allt mer kommer att få veta sanningen om oss själva. Hanterar vi detta under Guds ledning leder det till befrielse från begär och synd.

Men ärliga kristna kan dock vittna om att begär och synd inte försvinner dag ett som kristen, det är en process. Denna process kallar vi för *helgelse*. Vi kan se detta i Paulus undervisning. Han skrev ju att vi är *kallade* till frihet. Hade friheten varit något som kom direkt vid det ögonblick då vi tog emot Jesus för vår frälsning, då hade inte Paulus skrivit till de troende i Galatien att vi är *kallade* till frihet. Men galaternas problem var inte riktigt detta att de satt fast i svåra moraliska synder, det var istället att de liksom ville *bättra på* Guds nåd med egna gärningar. De var på väg in i det vi kallar för lagiskhet. Läser vi om detta i Hedegårds översättning av Nya testamentet tycker jag det blir så härligt rakt på sak:

> Gal 3:3: "Ni började i Anden, vill ni nu ’fullkomna’ Andens verk genom edra egna gärningar?"

Så det är klart att frihet inte alltid är något vi upplever direkt när vi blir kristna, det är något vi måste växa in i, något vi mognar in i – om vi väljer att gå den väg Gud vill att vi skall gå. Detta är en anledning till att jag anser att all kristen undervisning bör ha denna frihet som fokus eller bakgrundsklang – där den inte utgör ett huvudtema. Undervisning skall hjälpa de kristna syskonen att växa in i den frihet Gud vill ge oss. Läser vi Galaterbrevet i sin helhet förstår vi att det är frihet från Lagen som avses där, det vill säga en frihet där vi inte står under påbud, regler och riter utan istället med den Helige Andes hjälp lever det liv Gud vill att vi skall leva i vardagen. Det är inte påtvingat utan sker av fri vilja och glädje.

Nu är Paulus också tydlig med att friheten inte skall missbrukas för att ge begäret i våra kroppar vad det vill ha. Börjar vi tänka att friheten vi fått ger oss frihet att

leva ut alla begär, ja då har vi ju vänt blicken åt fel håll, och då går det vanligen utför ganska snabbt.

När det gäller begär och synd tänker vi kristna vanligen på klassiska synder inom områden som sex, droger, pengar, makt, osv. Men observera att begäret också har att göra med sådant som kunskapstörst, förströelse, underhållning, upphöjelse, religiositet, expertkunskaper, professionalism, rykte, anseende, titlar, andlighet, osv. Så det finns mycket att bli befriad från. Och när du själv blir befriad från sådant som begäret åtrår, då mår inte bara du själv bättre utan även folk som du har att göra med.

Omvändelse innebär att vända sig om och gå i motsatt riktning, att låta Gud bli Gud i våra liv, att vilja det han vill för oss. Omvändelsen är dessutom något Gud ger oss människor, och vi får då en förvandlad håg som vill det Gud vill – vilket alltid är bäst för oss. När vi börjar röra oss i riktning mot Gud och lever i en tro på att vi är **förklarade** rättfärdiga genom Jesu försoningsgärning, då lever vi inne i "Nådens domän" där helgelsen fungerar, inte minst för att vi får den Helige Ande till vår hjälp. Detta tror jag är det Paulus kallar för att "vandra i Anden". Det var också detta Herren Jesus syftade på när han sa att han själv, Sonen skall göra oss fria. Som du ser i bibelordet nedan är det då som begären ("köttet") inte får något att säga till om:

> Gal 5:16, 18: "Vad jag vill säga är detta: vandra i Anden, så kommer ni inte att göra vad köttet begär. Men om ni leds av Anden, står ni inte under lagen."

Även detta bibelord ger oss vägledning i dessa tankar:

> 2 Kor 3:17: "Herren är Anden, och där Herrens Ande är, där är frihet."

När vi lever i Nådens domän och vandrar i Anden, då står vi inte under Lagen och det innebär då även en frihet från religiösa metoder, riter, ritual, ämbeten, sakrament, osv. Vi blir som barn inför Gud, som lär genom att leva och umgås med "pappa". Här kommer vi då in på nästa punkt som är *barnaskapet*.

Kallade till barnaskap

I följande bibelverser skall du se att ett av de främsta målen med Guds frälsningsplan för mänskligheten var just att vi kan få bli hans barn:

> Ef 1:5: "I sin kärlek har han genom Jesus Kristus förutbestämt att vi skulle tas upp som hans barn, enligt sin vilja och sitt beslut"
>
> Joh 1:12: "Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn."
>
> Rom 8:15: "Ni har inte fått slaveriets ande, så att ni på nytt skulle leva i fruktan [ofrihet]. Nej, ni har fått barnaskapets Ande, i vilken vi ropar: ’Abba! Fader!’ "

Att vara barn till Gud innebär inte att vara barnslig eller leva oordnat, men det innebär en otrolig frihet och en fantastisk vila i tron. Det är till och med så viktigt med barnaskapet att det är en förutsättning för att få vara med i evigheten hos Gud, det sa ju Jesus själv:

> Matt 18:3: "Amen säger jag er: Om ni inte omvänder er och blir som barn, kommer ni inte in i himmelriket."

Med detta barnaskap kommer glädje och frihet, och med friheten kommer en avspänd och vilsam tro som inte är beroende av religiösa åthävor eller prestationer. Är du då med på varför denna bakgrundsklang av frihet och barnaskap är så viktig i all kristen undervisning och verksamhet? Om dessa två inte utgör själva "solostämman" i undervisningen – vilket de så klart också måste få göra emellanåt – så skall de i vart fall vara med som en del i "ackompanjemanget". Jag är övertygad om att frihet och barnaskap också måste få utgöra en bakgrundsklang i all evangelisation eftersom det ju är frihet och barnaskap vi är kallade till. Och när det gäller vaksamhet över de händelser som **Bibeln** förvarnat oss om gällande den yttersta tiden, då skall vi komma ihåg detta bibelord som jag tycker har den här sköna bakgrundsklangen:

> Luk 21:28: "Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig."

Summering

En avgörande grund i sann och sund kristen tro är alltså att vi är kallade till frihet och barnaskap. Just detta gör den kristna tron så totalt unik om man jämför med alla övriga religioner; där finns inte friheten och barnaskapet. Barnaskapet ter sig så oerhört avspänt och fritt när man utifrån det perspektivet betraktar alla de riter som förekommer i så gott som alla religioner. Då kan man också förstå vilken sorg Gud måste känna över människans alla villfarelser och all vidskeplighet. Barnaskapsperspektivet är därför ett starkt vapen till att avslöja falsk kristen tro.

Om detta jag skrivit här klingade gott i ditt sinne, gör då gärna så att du lyssnar in om denna bakgrundsklang av frihet och barnaskap finns med i både din personliga tro och i det du eventuellt förmedlar till andra och i det du sysslar med under kristet flagg. Vi bör också känna efter vad andras undervisning ger för resonans i öronen, eller eftersmak – för att använda en annan bild. Rimmar den med Bibelns undervisning om frihet och barnaskap? Jag känner för egen del att detta är viktigt att fundera över. Men *strävan* efter frihet och barnaskap får inte lägga sig som ett hinder för just detta. Frihet och barnaskap innebär ju en allt större frigörelse från just strävan, kämpande, oro och prestationer. Låt oss istället i en stilla tacksamhet ta emot vad Gud har tänkt för oss.

Till sist: Att varna för faror har helt klart en plats i kristenheten, liksom ordning och reda, det ser vi på flera håll i Bibeln. Men varnande och god ordning får inte äventyra barnaskapet, friheten och glädjen. Där har vi nog alla något att lära!

/Lennart

Läs vidare:

- Metod eller barnaskap
- Främlingskap eller barnaskap